

Din universul

ISADORA MOON

MIRABELLE

ÎNCALCĂ REGULILE

Jumătate vrăjitoare, jumătate zână și total rebelă!

Harriet Muncaster

Cinci motive pentru care o vei iubi pe Mirabelle

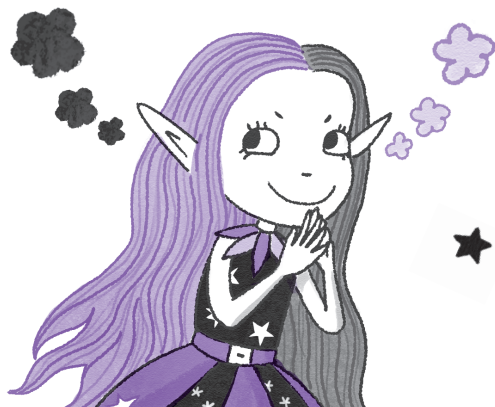
Mirabelle este o magiciană
năzdrăvană.

Îi place să-și folosească
trusa de poțiuni de călătorie
ca să facă magie.

Are o dragoniță
pe nume Violet.

Este pe jumătate
vrăjitoare, pe jumătate zână
și mereu pusă pe șotii.

Adoră
să facă năzbâtii
peste tot.

Dacă ai putea zbura
oriunde pe o coadă de mătură,
unde ai merge?

Ariana:
Aș merge la plajă, ca să mă joc puțin,
★ apoi m-aș întoarce acasă.

Bella:
Aș merge în diferite țări
în care n-am mai fost până acum.

Frances:
Aș merge pe tărâmul vatei de
zahăr.

Iris:
Aș merge în lumea magică
din Țara Dulciurilor,
unde trăiesc zâne, sirene și unicorni
și unde orice e posibil.

Miriam:
Aș vrea în jungla unde trăiesc
leneșii.

Ellie:
Aș vrea să zbor
la Școala Unicornilor.

Familia mea

Seraphina Starspell,
mama mea

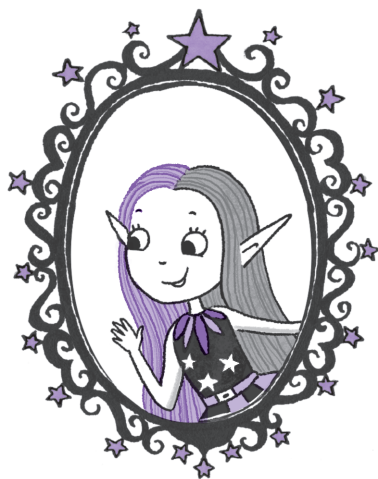
Wilbur Starspell,
fratele meu

Alvin Starspell,
tatăl meu

Violet

Eu!
Mirabelle Starspell

Era prima zi a noului semestru. M-am trezit devreme, înaintea tuturor.

– Hai să pregătim micul-dejun pentru toți, i-am spus dragoniței mele în timp ce ea plutea lângă urechea mea. O să le facem o surpriză plăcută.

Violet a pufnit ușor, și flăcări purpurii i-au ieșit pe bot. M-am grăbit să le sting

cu un prosop. Mama
își iese din fire din cauza
lucrurilor pârlite de prin casă.
Am început să pun boluri și

farfurii pe masă, iar pentru mama, niște
pâine în prăjitor. În familia mea, fiecare
mănâncă un altfel de mic-dejun. Mama
este vrăjitoare și mănâncă tot felul de
lucruri groaznice. Micul-dejun preferat al
ei sunt păianjeni pe pâine prăjită. Tata, în
schimb, este zân. Lui îi place să mănânce
iaurt din nectar de flori și tot felul de
salate verzi. Zânele iubesc natura!

Când pâinea prăjită a fost gata, am
întins mâna după borcanul mamei cu
păianjeni crocanți.

– Bleah, am făcut, în timp ce turnam
câțiva pe pâinea ei prăjită.

Apoi am pus niște iaurt și petale de
flori într-un bol, pentru tata. Și am început
să pregătesc micul-dejun pentru mine și
pentru Wilbur. El este pe jumătate zân,
cum sunt și eu, dar nu vrea să recunoască

asta. Insistă că este vrăjitor în toată regula. Pe mine nu mă deranjează că sunt și zână, dar mă simt mai mult vrăjitoare. De aceea am decis să merg la Școala de Vrăjitoare a domnișoarei Spindlewick.

În timp ce ungeam cu unt pâinea prăjită pentru Wilbur, privirea mi-a căzut iar pe borcanul cu păianjeni al mamei mele, care era pe teighea, și o idee năstrușnică mi-a încolțit în minte.

– Fugi de-aici, i-am zis.

Dar gândul nu dispărea. La ideea năzbâtiei, au început să mă furnice degetele de la picioare.

Am tras borcanul spre mine și am scos
cu o furculiță un singur păianjen crocant.
L-am pus pe pâinea prăjită a lui Wilbur,
apoi am uns-o rapid cu gem. Urma să afle că
e un păianjen crocant acolo abia când l-ar fi
mestecat. Am chicotit gândindu-mă la asta.
Amândoi urâm mâncarea de vrăjitoare.

– Micul-dejun e gata, am strigat.

– Mirabelle, a spus
tata, gustând din iaurtul
de petale de trandafir, ce
drăguț din partea ta să
ne pregătești masa
tuturor.

Am zâmbit dulce, în timp ce-l
priveam pe Wilbur cu coada ochiului.

– Sper că e un semn că vor urma
lucruri bune, a spus mama.

– Ce vrei să spui? am întrebat.

– E prima zi a noului semestru școlar,
a spus mama. Sper să-l începi așa cum ai
început dimineața asta. Nu vreau să mai
aud de la profesoara ta despre tot felul de
năzbâtii pe care le faci.

– O! am exclamat,
și am simțit cum mi se
înroșesc puțin obrajii.

Wilbur tocmai mușca
din pâinea lui prăjită cu
gem.

Cranț.

Am înghițit în sec. Mama s-a încruntat. Wilbur s-a oprit din mestecat un moment, apoi s-a albit la față. A scuipat în farfurie, uitându-se îngrozit la piciorușele de păianjen care ieșeau din dumaticatul scuipat.

– MIRABELLE! a strigat el furios.

Apoi a luat mâncarea scuipată și a aruncat-o spre mine. Eu m-am ferit la timp.

– Mirabelle, a spus mama, iar ochii ei au devenit întunecați și strălucitori, așa cum se întâmplă de câte ori se enervează.

Dar a zâmbit ușor. Și mama are o fire năzdrăvană, dar face tot posibilul să ascundă acest lucru.

– Scuze, am șoptit, abia

* abținându-mă să nu
izbucnesc în râs.

Tata părea sincer
dezamăgit și își învârtea
îngrijorat lingurița în
iaurt.

– Sper că nu ai
* pus păianjeni și în
micul MEU dejun, a

spus el. Știi că sunt vegetarian. E rușinos comportamentul tău, Mirabelle. Sper să te porți mai bine anul ăsta la Școala de Vrajitoare.

La opt și jumătate, eu și Wilbur, cu măturile în mâini, eram la ușă, gata de plecare.

– Să aveți o primă zi de școală frumoasă, a spus mama în timp ce ne pupa pe amândoi de rămas-bun.

– Și nu uitați să vă purtați cum trebuie, a spus tata.

– Eu întotdeauna mă port cum trebuie, a zis indignat Wilbur.

– Nu cu tine vorbesc, a spus tata, uitându-se încruntat la mine.

**Mirabelle este specială
pentru că este diferită.**

Mama lui Mirabelle este **vrăjitoare**,
tatăl ei este **zân**, iar ea este
câte puțin din amândoi.

Atunci când pleacă la Școala de Vrajitoare,
Mirabelle promite să nu facă nicio **șotie...**

Dar cursul de poțiuni merge cam prost,
iar cel de zbor este un dezastru. Și, până să
se dezmeticească, Mirabelle se trezește că
încalcă grav regulile. Dar, ajutată
de cea mai bună prietenă a ei, Carlotta,
speră că va putea repara totul înainte
de terminarea cursurilor.

litkids

curteaveche.ro

ISBN 978-606-44-2299-6

9 786064 422996